

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega dolga.

(Spisal dež poslanec dr. A. Mosche.)

Konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega dolga naj bo finančna operacija, ki bo koristna za deželo kranjsko.

Nikdar se ni trdilo, da mora biti ta korist sama ob sebi finančnega značaja, t. j. finančnega dobiček in to že iz priprostega vzroka ne, ker ne more biti namen dolžnikov odtegovati to upniku svojemu, kar mu mora dati vsled pogodbe ali vsled zakona.

Če bo torej tudi dežela kranjska konvertovala svoj zemljišno-odvezni dolg, plačala bo to, kar mora plačati, in upniki njeni dobili bodo, kar imajo pravico zahtevati.

O finančnem koristi dežele v ožjem pomenu more se torej ravno tako malo govoriti, kakor o škodi, katero bi imeli upniki vsled konvertovanja.

Od nobene strani se ni zanikavalo, da ne bi bilo v pravnem in stvarnem oziru opravičeno poprejšnje izžrebanje zemljišno-odveznih obligacij.

Ako dežela to izvrši, stori le, kar jej pristuje po vsej pravici, ter s tem nikakor ne škoduje upniku svojemu, da mu izplača terjatev njegovo s premijo vred, predno je še zapala.

Zakladni upnik torej nema nikakršne škode, ako dobi svoj denar nazaj pred časom vsled konvertovanja.

Ravno tako malo prikrajšuje konvertovanje pravice drugega upnika — države; tudi ta dobi naj vse, kar mu je dežela dolžna in kar ima pravico terjati, kakor se je to že drugod temeljito razmotrivalo.

Iz nameravanega skrčenja obrestij od 5% na 4% sledi pač finančna korist za deželo, vendar pa té nismo nikdar imenovali kot glavni namen konvertovanja, marveč smo jo navajali le kot ugodno sredstvo, kot faktor, ki ga pospešuje.

Drug faktor je razdelitev dolga in njegovo poplačanje v daljši vrsti let, kakor se sedaj godi.

Tema dvema faktoroma, kojima se pridružuje tudi še tretji, namreč ugodno spečanje novih konvertovanih obligacij, za katero bi se moralo tukaj

potezati, namen naj je bil po prvotnem načrtu sledeč:

1. znižanje letnega poplačevalnega zneska, in vsled tega

2. zmanjšanje današnjih zemljišno odveznih doklad

Ta uspeh je tako vabljiv, da bi bilo težko umljivo, ko bi temu kdo nasprotoval.

Namen tem vrsticam bodi, da naglašamo še jedenkrat velike koristi, katere morejo iz tega slediti za deželo.

Že tukaj naj poudarjamo, da se je treba pri tako strogo realno-političnem vprašanju, kakor je predležeče, po možnosti ogibati vsacih iluzij in si vedno predočevati, da zahteva vsaka korist, katero si hočemo pridobiti, navadno tudi žrtve. Le vestno pri merjanje koristij, za katere naj se potezamo, z velikostjo žrtev, katere moramo za to darovati. oziroma le iz tega sledeč saldo mora biti odločilen za politične sklepe.

To stališče je tudi zavzemal zadnji deželni zbor, ki se je povodom brošure „Kranjski zemljišno-odvezni dolg“ najatančneje pečal s tem predmetom, ko je sklenil:

Deželnemu odboru se nalaga, da

1. preišče tako hitro, ko mogoče, kako bi se dale znižati letne doklade na neposredni davek v pokritje letnega doneska k zemljišno-odveznemu zakladu;

2. pretehta, ali se ne da to doseči s konvertovanjem 5%nega zemljišno odveznega dolga v nižje obrestljiv dolg, ki bi se plačeval daljšo vrsto let, kakor je določeno z dogovorom od 29. aprila 1876;

3. stopi v razgovor s c. kr. vlado in s finančnim zavodom v ta namen in poišče, kako bi se dalo konvertovanje najuspešneje izvršiti za deželo kranjsko;

4. poroča o tem deželnemu zboru, in ako je treba, tudi v izvanrednem zasedanju;

5. povabi v posvetovanje k dotičnim deželno-odborskimi razpravam dva člana deželnega zbora, in ako je treba, večšake v finančni stroki.

Naloga in dolžnost deželnemu odboru bila je torej, da najresneje preudari, kako bi se moglo to doseči in ali bi bilo k temu konvertovanje ugodno sredstvo.

Kake končne uspehe je imelo dotično deželno-odborsko preiskovanje, kise je moralo najnujnejše vršiti, povedalo bode najbrže še le poročilo, ki se bo o tem predložilo deželnemu zboru; tukaj nam je le konstatovati, da je deželni zbor popolnoma uvidel važnost in nujnost predmetovo, ter da je poveril deželni odbor, naj stvar natančneje preišče in dožene načine, kako bi se dalo to izvesti.

Ako je neki tukajšnji listič predrzno trdil glede teh deželnozborskih sklepov, da je v brošuri „Kranjski zemljišno-odvezni dolg“ obseženi načrt o konvertovanju „pač odstranjen vsled sklepov zadnjega deželnega zbora“, našel bo pazljivi bralec te brošure in dotičnih deželnozborskih sklepov z nova vzrok, da bo dvojil o resnicoljubju tega lističa.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. oktobra.

Delegaciji snideta se 26. t. m. Skupni državni budget, kateri jima bode predložila skupna vlada, se ne bode dosti ločil od letošnjega, samo za puške repetirke se bode zahtevala večja vsota, ker vlada želi, da so tovarni plačajo poprej nego v desetih letih.

Danes ima **državni zbor** prvo sejo. V kratkem se bode pokazalo, ali hoče desnica še nadalje tlakati ministerstvu, ali se pa hoče odločno postaviti po robu, ako se ne preključijo naredbi naučnega ministra zastran srednjih šol. Dosti upanja nemamo, da bi poslanci res kaj odločnega ukrenili. S svojim potovanjem v Galicijo se je pl. Gauč prikupil Poljakom in ni dosti nade, da bi Poljaki druge svoje tovariše na desni podpirali v tej zadevi. Staročehi že tudi omahujejo, bojé se zgubiti vladno prijateljstvo. Najbrž bode stvar se končala z interpelacijo v državnem zboru, na katero bode minister odgovoril, da svojih naredb več preklicati ne more. Pri budgetni debati slišalo se bode tudi nekaj pritož, za katere se vlada tudi ne bode dosti menila. Kaj so jej mari govori, da je le dovolijo budget. — Mladočeški državni poslanci imeli so posvetovanja v Pragi, katerih se je udeležil tudi grof Lažanský. Sklenili so, da bodo zaradi več stvarij interpelovali naučnega ministra, in da ne ustopijo v češki klub.

LISTEK.

Andrej baron Čehovin, slavni junak slovenski.

Spisal Janko Leban.

II.

S čim se je vojak Čehovin proslavil?

(Dalje.)

Krono vsem svojim hrabrim dejanjem pa si je Čehovin postavil vodločilni bitki pri Novari 23. marcija 1849. leta. Naš junak je na povelje F. Z. M. d'Aspre odšel s polovico baterije na desno stran Olengske ceste. Lahi so strašno nanj streljali; a vendar je srečno premagal vse ovire ter postavil svoje tope katic 800 (po nekaterih le 700) korakov od sovražnika, ki je imel 16 topov ter je neprehoma streljal nanj. Čehovin je tako uspešno streljal na Lahe, da jim razdene v kratkem času tri topove ter rani mnogo Lahov in več njihovih konj. Po kratkem boji se posreči sovražniku, da Čehovinu z granato razruši jeden top, ubije 1 moža in 2 konja,

5 mož pa hudo opeče. Istočasno je bil polk Franca Karola in 9. batalijon lovcev v veliki nevarnosti, da ja sovražnik pogazi; vojaškim našim oddelkom od zadej pa je pretila nevarnost, da ne bodo mogli naprej. V tem kritičnem momentu se vrže lajtenant Čehovin z ostalima topoma na prodirajočega sovražnika. V daljavi, v kateri se strelja navadno s kar-tečami, prične — navzlic temu, da je sovražnik imel mnogo več topov — silno streljati na sovražni-kove oddelke. Prigodi se pa, da mu Lahi pokva-rijo še jeden šop in mu več kónj ubijejo, več mož in nekaj kónj pa ranijo. Navzlic temu je Čehovin z **jednim samim topom** sovražnika toliko časa zadrževal, dokler ni prišla pomoč.

Za to junaško delo je dobil največe vojaško odlikovanje: Marije Terezije red ter je bil kasneje po pravilih tega društva povišan v baronski stan, o čemer bomo pa še govorili. To poročilo — o bitki pri Novari — sem z večine posnel po nekem starem rokopisu, ki je menda prav za prav prepis iz nekega Dunajskega časopisa („Oesterreichische illustr. Zeitung“, na Dunaji dné 25. aprila 1853 l.).

A po drugih virih in poročilih posnemljem še te podrobnosti:

Kakor že rečeno, nastala je bila pri tej pri-liki velika nevarnost za naše ljudi. Deveti batalijon lovcev in pošpolk Franca Karola je bil brez po-moči in je imel biti poražen. A Čehovin se postavi kakor lev prodirajočemu sovražniku v bran.

Čehovinovi predstojniki so iz daljave gledali, kakó se je junaški boril, neso se mogli dovolj na-čuditi izrednemu njegovemu junaštvu. F. Z. M. d'Aspre se je izrazil, da je Čehovinov čin „jedno najbolj občudovanja vrednih dejanj, kar jih je videl pri artileriji.“ Hrabrega vojaka so po končani bitki častniki dvignili na rame ter ga zmagoslavno nosili okolu. Kakor sem že povedal, dobil je Čehovin za to odlično delo red Marije Terezije, in, kakor pri-poveduje g. Mihaeljev, F. Z. M. d'Aspre mu je svoje-ročno pripel največe to vojaško odlikovanje na hrabre prsi dne 29. junija 1849. l., smebljaje se rekoč: „V tistem trenutku Vašega zeló predrznega poguma bi si bili kmalu smrt zaslužili mesto tega reda.“ V pojasnilo povem, da se govori, da je Čehovinu bilo dano povelje, naj se pravočasno umakne. A hrabri junak ni hotel ubogati ter je, v svesti si

Vnanje države.

Nemiri ob volitvah v **Bolgariji** nikakor niso bili neznamiti. V Sofiji je bil sicer mir, ker je bila vojaščina pripravljena, in so bili vse odličnejše opozicijonke iztirale iz mesta. V Plevni bil je pa hud boj. Več oseb je mrtvih in ranjenih. Jednaki neredi so bili po družih mestih.

Ruski kozaki ob črnem morji neso posebno dobri jezdeci, a bili bi dobri pomorščaki, ker se mnogo bavijo z ribištvo. Rusko vojno ministerstvo se zagadel sedaj bavi z načrtom, da bi osnovalo kosaško mornarico na Črnem morji. Ta stvar je velike važnosti, ker ima ruska črnomoška mornarica še marsikatero važno nalogo izvršiti.

Ko sesnideta **francoski** zbornici, se bode najbrž pokazal razpor mej orleanisti in bonapartisti. Sedaj, ko je grof Pariški izdal svoj manifest in začel odločno delati zase, bonapartisti ne morejo več vzajemno postopati z drugimi monarhisti. Princ Viktor Napoleon se je nedavno izrazil o manifestu grofa Pariškega, da je velik razloček mej plebiscitom, s katerim bi se osnovalo kraljestvo, in plebiscitom, ki bi se izrekel za cesarstvo. Poslednji bil bi potrjenje narodne suverenitete, prvi pa priznanje kraljevih pravic. Cesar bil bi namreč odgovoren narodu, kralj pa nikomur. To se v resnici le prazne fraze, vendar neso ostale brez vsega upliva mej bonapartisti.

Gladstone se je bil pri nekej priložnosti izjavil, da bode posledica posilnega in svojevoljnega vladanja na Irskem, da bode vlada tudi na **Angleškem** začela jednako postopati. Gladstoneve besede se že začenjajo uresničevati. Londonska policija že stikuje po hišah, kje bi našla kako zaroto. To pa jako jezi angleško prebivalstvo in v prihodnjem parlamentu je zaradi tega pričakovati burnih debat. Angleži previsoko čislajo svobodo, da bi pustili, da bi policija svojevoljno gospodarila. Ta stvar utegne omajati stališče Salisburyjevi vladi in pomagati na krmilo liberalcem, ki se bodo na pravični podlagi sporazumeli z Irci.

Italijanski parlament snide se 16. dne novembra. Tedaj bomo morda še kaj več izvedeli o namenu potovanja ministerskega predsednika.

Na **Danskem** se utegnejo v kratkem stvari za ministerstvo ugodno zasukati. Večina opozicije je spoznala, da z vsem upiranjem nič ne doseže in se hoče zagadel bolj približati vladi. Vlada bi potem dobila večino v zbornici. Radikalci bi pa v zbornici ne mogli več delati vladi sitnosti. Tako bi bilo ministerstvo doseglo svoj namen, da bode absolutno vladalo pod ustavno firmo.

Nemški veleposlanik v Parizu je **francoski** vladi izročil 50.000 mark za odškodovanje neposredno zadetih v sled afere na meji. Sodnja preiskava, izjavil se je, bode pa pokazala, koliko so krivi nemški vojniki in uradniki. Francoska vlada je s to izjavo zadovoljna in diplomacija sedaj ne bode več imela opravka s to zadevo.

Dopisi.

Iz novomeškega okraja 10. oktobra. [Izv. dop.] Prav veseli smo bili pohoda našega vrlega državnega poslanca g. Viljema Pfeiferja, ki je obiskal svoje volilce dne 25. 26. in 27. pretečenega meseca. Najprej se je razgovarjal z volilci iz Stopič in Podgrada, kateri so dosedanje poslančvo delovanje odobrvali in prosili ga storiti korake za to, da se jim skoro izplačajo tisti zneski, koji so jim prisojeni radi onih zemljišč, ki so jih bili odstopili za preložitve državne ceste čez Gornjance cesarski oblasti, ker dotični posestniki so že vse potrebno za odpis in prepis izročili cesarski gosposki.

svoje vrline, udaril na sovražnika. Da je pa bil nesrečen, in da je sovražnik porazil omenjene vojake, bili bi Čehovina zaradi nepokornosti obsodili na smrt.

Slišal sem tudi, da je po tej bitki sam Radecky mu posegel v roko ter ga presrečno pozdravil: „Čestitam Vam, gospod baron.“ In res, Čehovin je bil vsled dobljenega reda Marije Terezije povzdignjen l. 1854. v baronski stan, to pa na lastno prošnjo po pravilih reda. Diploma, katero je prejel pri tej priliki, podpisana od presvetlega našega cesarja, slove v naščini:

„Po božji milosti

cesar avstrijski, kralj ogerski in češki, kralj lombardijski in beneški i. t. d. i. t. d. zmatramo si zmemor za jedno najsvetejših in najprijetnejših svojih vladarskih dolžnostij, da prave zasluge odlikujemo z javnimi znamenji svojega pravičnega priznanja, da s tem druge spodbujamo k zaslužnosti in za splošno dobro.

Z veseljem smo torej slišali, da je naš ljubi zvesti nadporočnik v našem 2. topničarskem polku in vitez našega vojaškega reda Marije Terezije

Andrej Čehovin*)

*) V izvirniku se ime glasi: „Zhehovini“. Zakaj takó, omenim kasneje. Pis.

Volilne ga shoda v Toplicah dne 26. septembra se je udeležilo obilo volilcev — in razgovor je bil zelo živahen. Razen drugih stvari, ki manj ali več zadevajo naš okraj, so se čule ostre besede nasproti naučnemu ministru Gauču. Vsi so jednoglasno obsojali postopanje tega ministra, ki se je upal šolnino povišati na kvar naše učee se mladine, ter zmanjšati učne zavode revnim Slovincem, katerim se tako rado očita, da so premalo izobraženi. Kranjsko gimnazijo odstranil je baš za voljo uljudnosti, ki mu jo je storil jeden iz mej slovenskih poslancev, nasveto vavši mudruzega sekcijškega načelnika! — Minister Gauč, ki pripada morda nam Slovonom prijazni vladi (?!), je nam s tem učinil tak udarec, ki se ga poprej ni upal niti storiti minister nam najbolj nasprotne vlade! V zahvalo, ker slovenski poslanci podpirajo Taaffejevo vlado, že toliko let!...

Ravno tako je g. poslanec Pfeifer obiskal volilce v Prečni in Mirni peti, kjer so njegovo postopanje v vsem odobrvali, proseč ga, naj še nadalje postopa v tem zmislu.

G. Pfeifer se zares trudi vsestransko zadovoljiti svoje volilce, kajti on se ne ustraši niti najvišjega uradnika, kadar je treba zagovarjati pravice svojega naroda. On kot poslanec, ni imel nikdar pred očmi svojega lastnega dobička ali „avancement-a“ ker je popolnoma nezavisen. Zbog tega uživa zupanje vseh svojih volilcev, ki mu kličejo: „Vedno tako postopanje“ — in preverjen naj bo, da smo bili in bomo še vedno stali za njega kakor skala, kajti čist in neomadeževan značaj našega g. poslanca je poznat po celi Sloveniji!

Iz Rudolfovega 10. oktobra. [Izv. dop.] Jesenske megle in oblačno nebo nas že zapirajo v zidovje, zunaj prši in rosi neprestano in dolgočasno, da nam je vsak sprehod v okolico nemogoč. Zato pa nam tako dobro dene, če se moremo udeležiti tako sijajne zabave, kakor nam jo je zopet včeraj 9. oktobra podal naš „Narodni dom“. Troje narodnih društev: Čitalnica, Dolenjsko pevsko društvo in Dolenjski Sokol se je združilo, da proslavi imendan našega vladarja. In uspeh je bil popoln.

Pevsko društvo pričelo je večer z veličastno cesarsko himno; za njo čuli smo prvič od mešanega zbora krasno Vilharjevo skladbo „Uzor“. S tem smo nadomestili overturo in željno je čakovalo občinstvo, da se prične igra: „V Ljubljano jo dajmo“. Kolikokrat smo jo čuli! Skoro vsekdar nam je dopadala, pa tako dovršene, kakor ta večer, je še nismo videli. Igra sama ne sloni na komičnem zapletku, nego na značaj h, vzeti iz življenja našega naroda. Pa ravno osebe, kakor Kašper Srebrin, hlapec Pavle in dekla Neža so nam na odru vsekdar ljubke. G. R. bil je mož na svojem mestu, boljše tega baha tega, pa vender dobrega Srebrina ni mogel pokazati. Jednak je bil hlapec Pavle v rokah g. V. in kaj porečemo o tej dekli Neži, ki jo je gdč. Cirila R. tako mojsterski ustvarila? Ostale uloge so nehvaležne, pa mi smo našim diletantom hvaležni zanje, tako izvrstno so se rešile. Po igri sestavil je „Dolenjski Sokol“ tri podobe: oltar, Herkulejev spomenik in leve, ki so bile za nas nekaj po vsem novega. To je bil čaroben pogled; te junaške in

gibčne postave, druga vrhu druge, žareče se v svitu bengaličnega ognja.

Občinstva bilo je izredno veliko. Živahnost in zadovoljnost tolika, da je mladi svet do ranega jutra pri plesu vztrajal.

Iz Dolenjega Logateca 8. oktobra. [Izv. dop.] Danes zjutraj pripeljal se je semkaj po železnici visokorodni gospod deželni glavar grof Thurn, da si ogleda novo cestno progo — Dolenji Logatec Žir, ki jo delajo prisiljenci kranjske prisilne delavnice.

Pričakovala in pozdravila sta ga na železniški postaji zastop občine Dolenje Logaške in okr. cestnega odbora. — Mej pokanjem možnarjev, oznanujočih ljudstvu prihod visokega gosta, našega velečislana častnega občana, čegar vstrajnemu in respožrtovalnemu zanimanju za vsako občnemu blagru koristno stvar se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da se je izdelovanje prepotrebne že v prejšnjem stoletju zaželjene ceste dejanstveno pričelo, odpeljal se je gospod grof takoj po prihodu proti Rovtam, ogle dal si storjeni del ceste, delo jako hvalil in izrekel okrajnemu cestnemu odboru ter prisiljencem svoje priznanje.

Pri odhodu s popoldanskim poštnim vlakom bili so na železniški postaji navzočni gg. c. kr. okr. glavar dr. Russ, župnik Bergant, župan Mulley, zastopniki okr. cestnega odbora in krajnega šolskega sveta.

Iz Podgrada v Istri 8. oktobra. [Izvirni dopis.] Naša podružnica družbe sv. Cirila in Metode zborovala je v torek. Odborovo poročilo pojasnilo nam je, zakaj je podružnica nekoliko zaostala v svojem delovanju, in posebno, kako je prišlo, da stoji v družbinem vestniku pri tej podružnici mesto denarno vsote — vprašaj. Zbor je to pojasnilo na znanje vzel s željo, da bi se ovira kolikor mogoče v kratkem odstranila. — Blagajnik, koji vodi svoje beležke v uzornem redu, poroča potem o stanju blagajnice in o računskem sklepu za leto 1886 ter naznani, da mu bode mogoče preostanek od leta 1886 in nekatera uplačila za tekoče leto — vkup okolu 100 gold. — precej odposlati družbinemu vodstvu, kar se z odobravanjem vsprejme. V odbor volijo se vsi dosednji odborniki izjemši g. Anzelma Zajca, koji odpotuje na svoje novo mesto v Kastavščino. V novem odboru so sledeči gg.: A. Rogač, dekan, predsednik; St. Jenko, župan, predsed. namestnik; Dav. Čenčič, učitelj, zapisnikar; Fr. Vajšeli, učitelj, blagajnik; J. Benedikt, župnik, in J. Makarovič, učitelj, blagajnika namestnika.

Vesela, prijateljska družba, ki je po dokončanem zboru še nekatere ure „zborovala“, bila nam je dokaz, da bi bilo potrebno in koristno, ako bi se večkrat shajali. Čula se je poleg šale tudi resna beseda o naših narodnih odnošajih in sledila je napitnica napitnici, prva od predsednika cesarju, katera imendan je baš bil.

Razšli smo se vsi z jednako željo: kmalu zopet sniti se v tako prijetno, zabavno družbo.

Domače stvari.

— (Gosp. Charles Hancock,) odvetnik v Londonu in član „Reform-Cluba“, ki je letos bi-

najponižneje zaprosil, da bi ga povzdignili v avstrijski baronski stan.

Andrej Čehovin,

porojen v Brancu na Primorskem l. 1810; stopil je 9. aprila 1831. pri našem 4. topničarskem polku v vojno službo presvete naše cesarske hiše. Pri tem polku, potem pri našem bombardirskem voji uspenjal se je stopinjema više in više na vseh podčastniških šaržah; postal je 28. julija 1848. v 4. topničarskem polku častnik in 1. novembra 1849. v 2. topničarskem polku nadporočnik, kar je še dandanes.

Za tega skoro dvajsetletnega vojaškega službovanja odlikoval se je taisti z gorečim izpolnjevanjem svojih dolžnostij, z razumnostjo, spretnostjo in brezmadežnim vedenjem, udeležil se je vojne zoper Pijemont l. 1848. in 1849. ter se je skazal zvestega in udanega naše presvetele cesarske hiše in državi.

Na veliko svojo zadovoljnost smo tudi slišali, da se je

Čehovin

v vojni zoper Pijemont l. 1848. in 1849. posebno odlikoval.

L. 1848., še kot nadtopovnik, odlikoval se je pri Montanari 29. maja in pri Sommi in Custozzi

25. julija s svojim razumnim, hladnokrvnim in spodbudnim vedenjem takó, da mu je bila najprej podeljena srebrna hrabrostna svetinja I. reda in precej potem še zlata hrabrostna svetinja.

L. 1849. kot poročnik se je

Čehovin

v bitvi pri Novari 23. marcija skazal s posebno hrabrim in modrim činom, kar je spričal tudi zbrani odbor (kapitel) Marije Terezije reda.

Zaradi tega smo milostno sklenili, da mu priznanje skazemo in smo ga imenovali z odlokom z dne 29. junija 1849. viteza svojega vojaškega reda Marije Terezije; dotično redno diploma smo svojeručno podpisali v dan 31. avgusta 1849. l.

Ker imajo posestniki tega reda pravico, da zaprosijo, da se povzdignejo v baronski stan, zato smo na njegovo prošnjo odločili se:

Andreja Čehovina

z njegovimi potomci vred obojega spola za vse prihodnje čase povzdigniti v baronski stan.

Samo toliko o tej diplom. Tu omenjam še, da je na tej diplom. naslikan del trdnjave nad njo pa golob z oljkovo mladiko.

(Dalje prih.)

val na Bledu, poslal nam je danes št. 1501 časopisa „Londoner Zeitung Hermann“ z dne 8. t. m., v kateri je priobčil odlomek našega članka o „pan-slavizmu“. V kratkem uvodu pravi, da si je za svojega bivanja na Gorenjskem prizadevali se z mišljenjem, običaji in jezikom našega naroda in da bode rečeni članek izvestno zanimal marsikaterega angleških čitateljev. Gosp. Hancock nam piše, da je prevod sam napravil in z veseljem priznavamo, da se je dobro priučil našemu jeziku in da se zanima za naše razmere.

— (Drobne vesti.) V nedeljo umrl je v Vipavi po kratki bolezni g. Anton Vidrih, občinski tajnik, iskren narodnjak in jako priljubljen mož. — V Idriji umrla je v soboto učiteljica gđ. Marija Joekel. — V Ljubljani umrla je v nedeljo v nun-skem samostanu m. Uršula Appé, ki je dosegla visoko starost 98 let.

— (Konfiskacija) zadela je včeraj „Rogača“ 19. št. Kaj je bil povod konfiskaciji, ne vemo.

— (Kako se šš. sučejo.) Minister Gauč namerava, kakor pravijo, odvrčati ubožno mladino od srednjih šol, da bi se tembolj poprijemali obrtnih strok, kjer je neki silno pomanjkanje delavskih močij, in si baje vsak ključavničar (vidi „Laibacher Zeitung“) more na dan prislužiti po tri gld. — Njegov kolega g. minister Baquehem je pa odredil, da imajo takozvani konfekcionarji, to so židovski kapitalisti, ki barantajo z narejenim blagom, in imajo patente za kupčijo (ali prosto obrt) jednako rokodelskim mojstrom pravico naročila na delo vsprejemati in je izvrševati. Mimogrede bodi omenjeno, da ti kupčevalci pred novo obrtno postavo te pravice neso imeli, ali se je pa vsaj posluževali neso. Ker je pa pričetek rokodelske obrti zavisen od dokaza zmožnosti, židovskim kapitalistom pa seveda izučenje obrta ne diši, omogočeno jim je sedaj zasakati dotične šš. s tem, da naznanijo konfekcijo, to je prosto obrt, kupčijo z narejenim blagom, kar je slehernemu dopuščeno, in s tem pa zadobijo vsled ministerske naredbe pravice rokodelskega mojstra na vsprejemanje naročil. Tako se izvršuje obrtna postava. Pač lepa perspektiva za tisto mladino, ki se hoče poprijeti rokodelstva!

— (Ljubljanska mestna hranilnica) bode konečno, ako vsa znamenja ne varajo, vendar začela poslovati. Stanovanje zanj pripravljajo se v pritličnih prostorih magistratnega poslopja. — Hranilnični odsek imel je, kakor smo poizvedeli, preteklo soboto sejo, v katerej je sklenil nasvetovati mestnemu zboru, da se otvori hranilnica o novem letu 1888. Ob enem je odobril po gg. Hrčbarji in Kleinu predložene načrte knjig in tiskovin, za katere je takoj naročil papir in tisek. Upamo, da se ta zadeva ne bode več zavlačevala na magistratu.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru „Glasbene Matice“ v Ljubljani), kateri bode dne 15. oktobra 1887, ob 7. uri zvečer v dvorani glasbene šole (Virantova hiša, II. nadstropje). Vspored: 1. Nagovor prvosednika. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Sprememba društvenih pravil. 6. Posamezni nasveti. — Čast. gg. člane uljudno prosimo, da se tega zbora mnogoštevilno udeležiti blagoizvolijo. Odbor.

— („Einspieler — zlatomašnik“ imenuje se 104 str. obsezajoča spominska knjižica, ki jo je uredil kapelan Andrej Kalan. V predgovoru pravi pisatelj: „Ker slavnostni odbor vé, da ta zlata maša zanima vse Slovence, zato je poskrbel, da se izdá v ta namen primerna spominska knjižica, da se ž njo utrdi posebno mej koroškimi Slovenci verski in narodni življenj, ki je poosobljen v zlatomašniku Einspielerju.“ Knjižica popisuje jako obširno izredno to slavnost ter navaja vse pesni, ki so se tem povodom zložile in priobčuje vse govore, dopise in čestitke, ki so se zlatomašniku doposlale.

— (Okrajni šolski svet Velikovški) v posebnem oglasilu naznanja, da učitelju, ki prosi za razpisano mesto v Prevaljah, ne treba znati slovenski. Zopet nekaj za naše poslance.

— (Vreme) je jako neprijetno. Včeraj in danes neprenehoma lije, vmes pa piha jako hladna burja. Ljubljana je močno narasla.

— (Lovci pazite!) V nedeljo, 9. oktobra, napravil je grof Margheri lov v svojem reviru pri Rudolfovem. Po lovu so hoteli lovci ravno posesti ter stali so še v krogu s puškami na ramah. V tem trenotku izproži se Jožetu Jeričku puška in strel

zadene ravno nasproti stoječega Matija Rataja, 75 let starega posestnika v Dolenji vasi pri Beli cerkvi, tako nesrečno, da se v trenutku mrtev zgrudi na tla. Jeriček je bil menda pozabljiviši napeto puško po lovu na ramo nataknil in jo zadevši se ob njo nehotè izprožil.

— (Pred porotnim sodiščem v Trstu) bil je preteklo soboto zaradi zločinstva na smrt obsojen posestnik Matija Parovel iz Mačkovelj pri Ospi, ker je svojo ljubico vrgel v vodo, kjer so jo čez nekoliko dni našli.

— (V Zagrebu) bil je preteklo soboto odvetnik Kaporčić zaradi zločinstva rodoskrumbe obsojen na 8 mesecev teško ječe. Ob enem izgubil je pravico odvetnikovanja. Obravnava je bila tajna. Branitelj dr. Frank napovedal je priziv in ničnosti pritožbo.

— (Čitalnica v Podragi nad Vipavo) sklicuje vsled odborovega sklepa iz dne 10. okt. t. l. v nedeljo ob 10. uri predpoludne (16. okt.) v društveno sobo izredni občni zbor, h kateremu se p. n. zunanji gg. člani s tem najljudneje vabijo. Razpravljalo se bode ob §. 10. lit. č dr. pr.

— (Bolgarski kolki.) Z ozirom na naše izvestje v „Slov. Narodu“ broj 212, javlja nam trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani, da je treba popraviti one podatke o bolgarskih kolkih. Kolekovina namreč iznaša: Za menice in papirje od 400 frankov 20 cent., od 400—800 frankov 40 cent., od 800—1200 fran. 60 cent., od 1200—1600 frank. 80 cent., od 1600—2000 frankov 1 frank, do 2000—3000 frankov 1 frank 50 cent., od 3000—4000 frankov 2 franka. Zajedno moramo opozoriti na nekatere daljnje točke te nove kolekovne naredbe. 1. Menice morajo biti že pri vsprejemu kolekovane. 2. Na kolku mora biti podpisano ime prejemnikovo. 3. Iz prejšnjega časa prejete menice ne morejo biti pozneje kolekovane; od njih se mora plačati desetera pristojbina. Kolekovanje in izplačevanje oskrbuje solidna tvrdka R. S. Aftalion v Ruščuku.

— (Svetovna razstava v Barceloni 1888.) Dasi vodi v Španijo od raznih strani železnice in dasi držita poleg nje dve pomorski svetovni trgovinski cesti, vendar se v Španijo uvaža na leto iz Avstroogrške proizvodov in blaga samo za kakih 8 milijonov peset (frankov). Naša država, ki izvažajo svoje proizvode in blago še v oddaljene kraje ter išče vsakega kotička, kjer le more razpečavati svoje blago, zanemarjala je do zdaj povse španjski trg, če tudi ima Španija kot moderna kulturna država vsa svojstva trgovinske in kolonijalne moči. V Španiji bi mogla naša država zamenjavati blago, kar bi je gotovo manje stalo, nego dolge zveze z najoddaljenejšimi kraji, v katere izvažajo blago z velikimi žrtvami in troški. Pozdravili so torej krogi, kateri se zanimajo za izvoz blaga iz naše Avstrije, vest, da bode 1888. leta svetovna razstava v Barceloni, glavnem mestu Katalonije, kjer bode znova dana prilika avstrijskim trgovcem in obrtnikom, da se tesneje združijo s svojimi španjskimi tovariši in da ožive trgovino in promet mej obema državama in obema državama v korist. Barcelona, glavno mesto Katalonije, najbogatejša obrtne pokrajine španjske, je najvažnejše pristanišče, trgovišče in fabriško mesto Španije, katere usodo vodi sedaj modro avstrijska princesinja kot vladajoča kraljica. Barcelona je zajedno jedno najlepše zidanih mest španjskih, na katalonski obali, pri pristanišču, v katero pripluje vsako leto okolu 1600 parnikov in blizu 3000 jadrenic. Barcelona sama šteje do pol milijona prebivalcev, ima krasne spomenike umetnosti in arhitekture ter velikanska obrtna podjetja. Toda nam ni moči naštevati vseh trgovskih in obrtnih posebnosti; bodi dovolj, ako povemo, da imajo Španije obrtni izdelki posebni značaj svojega narodnega dela, s čimer se odlikujejo in tudi razlikujejo od drugih narodov. V Barcelono torej, v Španijo naj pohiti drugo leto i naš trgovec in obrtnik; v Španijo, kamor izvažajo Francoska blaga za 235 milijonov, Angleška za 187, Nemška za 87, Belgija za 38 in Italija za 23 milijonov peset (frankov), torej vsaka država veliko več, nego Avstroogrška, katero so ostale evropske države prehitele, katera jih pa še more dohiteti, ker ima primerne blaga in izdelkov, katerim je le treba pot odpreti v španjska kupovališča. Naše usnje in vsakršno blago od usnja, pohištvo, les in lesni izdelki, papir in papirnato blago, kemični proizvodi, orožje, orodje, mlinski in drugi stroji, alkoholi, živila, oblačila, tkanine, posamentarije, steklenina in porcelansko blago, pahljače, zlate in srebrne drago-

tine, glasbeno orodje, cerkveni predmeti itd. morejo se tamkaj z uspehom zastopati. Trgovinska in obrtna zbornica na Dunaji imela je ta dobrohotni namen pred očmi ter je z dovoljenjem visokega c. kr. trgovinskega ministerstva sestavila posebno poverjenišvo, kateremu je nalog skrbeti, da bodo avstrijski izdelki častno zastopani na svetovni razstavi v Barceloni. Avstrijsko poverjenišvo za svetovno razstavo v Barceloni l. 1888. daje vse potrebne napotke in pojasnila, pošilja programe in obrazce tistim trgovcem in obrtnikom, ki namerjajo svoje blago razstaviti prihodnje leto v Barceloni. Oglasila sprejema to poverjenišvo (Oesterreichische Commission für die Weltausstellung in Barcelona 1888 in Wien, Goldschmiedgasse 12.) najdalje do 15. novembra t. l. — Programe in obrazce preskrbljuje in daje dotična razjasnila tudi trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (Razpisana mesta.) V območji deželne sodnije Graške razpisano je mesto pristava v IX. razredu. Prošnje do 24. t. m. — Pri deželni sodniji v Celovci razpisano je mesto pristava za deželno desko in zemljišne knjige. Prošnje do 26. t. m. — Pri okrožni sodniji v Celji mesto pristava, eventualno pri kaki okrajni sodniji. Prošnje do 27. t. m. — Pristavski mesti v Kojicah in v Sevnici, eventualno pri kaki drugi okrajni sodniji. Prošnje do 25. t. m.

— (Razpisana) je služba učitelja in vodje na jednorazrednici v Šturji. Plača 450 gld., opravnina in prosto stanovanje. Eventualno razpisane so tudi službe družega, tretjega in četrtega učitelja na čvetorazrednici v Vipavi z letno plačo 500, 450 in 400 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do 21. t. m. — Prejšnjega učitelja v Šturji, O. Dietza, je dež. šolski svet od službe odstavil, ker je svojevoljno zapustil svoje učiteljsko mesto.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. okt. (Državni zbor.) Vlada je zbornici poslancev predložila načrt zakona glede varstva tujega imenja proti škodam vsled rudnikov in gledé odškodnine za rudniške škode. — Polak interpeluje vlado o predlogi o sladornem davku. — Rieger interpeluje skupno vlado zaradi naredbe gledé srednjih šol.

Dunaj 11. oktobra. „Wiener Zeitung“ objavlja trgovinskega ministerstva naredbo gledé naprave in rabe telefonov v zvezi z državnim telegrafom.

Praga 10. oktobra. Starosta Praškega „Sokola“ odvetnik dr. Linha umrl včeraj v 54. letu svoje dobe.

Dunaj 10. oktobra. Kralj Milan ostane še nekaj dni tukaj in se vrne še-le koncem prihodnjega tedna v Beligrad. Vsled tega bode kraljica Natalija svoje potovanje v Firenco, ki je bilo odloženo na sredo, odložila do prihodnjega tedna.

Dunaj 10. oktobra. Po izvestjih, ki jih „Politische Correspondenz“ dobila iz Bolgarske, je izvoljenih 250 vladnih pristašev, 40 pa opozicijonalcev, mej katerim je polovica Cankovcev, polovica Radoslavovcev.

Sofija 10. oktobra zvečer. Po najnovejših izvestjih nesta Cankov in Radoslavov nikjer voljena, sploh ni prodrli noben voditelj opozicije. Pri volilnih bojih v Plevni, Kutlovici in Radovici bilo je povsod nekoliko mrtvih in ranjenih. V Lovči napalo je 150 Radoslavovcev volišče in razbilo volilno šarico, vsled česar je volitev neveljavna. Pri včerajšnji ovaciji Stambulovu konstatoval je slednji, da so volitve vladi ugodne, izimši nekatere kraje, kjer je inozemska vlast podmitila volilce.

Razne vesti.

* („Visok“ pohod.) Rim se pripravlja, da vsprejme največjo gospo v svojo sredo. Ta je opatinja samostana St. Meinrad v Švici. Opatinja je blizu devet čevljev visoka, čez pas pa tolika, da je v rujavu samostanski obleki res nadčloveška prikazen. Opatinja potuje v Rim poklanjat se ob jubileji svetemu očetu in slednji je že javno rekel, da je zelo radoveden, poznati jo.

* (Odlikovanje v mirnem času.) Nekemu častniku podelil je Friderik Veliki v mirnem času red. „Velicstvo“, odvrnil je pri odlikovanju svojeglavni vojak, „le na bojišči mi pristaje vsprejeti red.“ Smeje rekel kralj na to: „A kaj, ne bodi neumen in priprni si to stvarico, zavoljo njega vender ne morem vojne pričeti.“

* (Konj z očali.) Kakor poročajo nemški listi, ima Janez Gimler v Vorčehovu konja, ki že mnogo let opravlja verno svojo službo. Poslednji čas se je začel nekako spodtikovati po cesti in preiskavši ga, so spoznali, da je postal kratkoviden. Ker je konj dober za delo, napravili so mu očala in zopet dobro vidi.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri tré vsled zaprežja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-148)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.
Prostovoljna požarna straža Logaška v Dolenjem Logatci izreka najtoplejšo zahvalo vsem onim, kateri so pripomogli k tako sijajnemu uspehu društvene tombole dne 2. oktobra t. l., posebno pa domačim dekletom, ki so se potrudile nam razprodati mnogo tombolnih tablic, gg. c. kr. uradnikom za obilno udeležitev, slavnim požarnim brambam z Vrda, z Vrhniške, iz Cerknice, z Velikega Otoka in iz Postojine ter darovalcem dobitkov in darov.

V Dolenjem Logatci, 9. oktobra 1887.
Jos. Smole l. r., Ivan Meze l. r.,
načelnik. (747) namestnik.

Loterijske srečke 8. oktobra.
V Trstu: 82, 76, 59, 25, 29.
V Linci: 77, 89, 36, 39, 6.

Tujci:
10. oktobra.
Pri **Baronica Benko**, Tomaš, Grader, Amberger z Dunaja. — Meklinger iz Budimpešte. — Karl iz Ormoža. — Moser iz Vipave. — Janovich iz Dalmacije. — pl. Valentinis iz Benedek. — Hauser, Freund iz Trsta.
Pri **Subic** iz Pariza. — Schlauser iz Lipsje. Kralovsky, Ernst, Burkhart, Holobek, Pattera z Dunaja. — Blau iz Ogerskega. — Kellendorfer iz Grada. — Schuntar iz Idrije.
Pri **avstrijskem cesarju**: Troger iz Beljaka. — Schubitz iz Radovljice. — Kosmač iz Cirknega. — Jekovec iz Kamnagorice. — Ruprecht z Brda.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. okt.	7. zjutraj	721-18 mm.	10.4° C	sl. vzh.	dež.	57.60 mm.
	2. pop.	722.79 mm.	13.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	719.80 mm.	12.8° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 12.3°, jednaka normalu.

Dunajska borza
dne 11. oktobra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	gld. 80.90
Srebrna renta	82.45	82.20
Zlata renta	112.20	111.95
5% marcna renta	96.10	95.90
Akcije narodne banke	886.—	885.—
Kreditne akcije	283.80	284.20
London	125.50	125.55
Srebro	—	—
Napol.	9.92 1/2	9.93
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.40	61.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	99	20
Ogerska papirna renta 5%	85	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	50

Zahvala.
Podpisani izrekam vsem p. n. domačinom in gospodom in gospem, ki so od blizu in daleč došli k pogrebu moje nepozabljive soproge, posebno pa slav. kat. rok. društvu in njega tajniku, g. A. Belcu, slav. Čitalnici, pevskemu zboru, kapelniku g. Tomcu in darovateljem prekrasnih vencev presrečno zahvalo. Posebno pa se še zahvalim gospej Tomčevej in gospodičini Mimici za preljubeznjivo postrežbo in požrtvovalne čine prijateljstva, koje sta skazovali moji predragi soprogi v njeni hudi bolezní.
Št. Vid nad Ljubljano, dne 11. oktobra 1887.
(748) **Ivan Kermavner,**
nadučitelj.

Zahvala.
Povodom britke zgube našega presrečno ljubljene sina, oziroma brata in unuka
FRANA pl. ORBOKA,
so nam mnogi dokazi prijateljskega sočutja jedina tolažba.
Čutimo se dolžne za to, kakor tudi za časteče spremstvo k poslednjemu počitku in lepe darovane vence s tem izreči najsrčnejšo zahvalo.
Posebno se zahvaljujemo čast. pevskemu društvu, ki je prišlo pokojniku izkazati poslednjo čast.
V Litiji, dne 9. oktobra 1887.
(749) **Žalujoči ostali.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:
Trije javni govori.
Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — **Zenstvo v slovenski narodni pesni.** Govoril drd. Ivan Tavcar. — **Jeanne d'Arc, devica orleanska.** Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vinska posoda
od 5 do 40 veder se proda (708-4)
v Šiški pri J. C. Juvančič-u, v Guzičevi hiši.

Išče se informator
za II. gimnazijalni razred na deželo.
Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod „A. G.“ (731-3)

Kisla voda, kopališče Radence
s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“ Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kislina „Lithion“ pri protinu najboljša in najzgodnejša zdravilo.
Vseled obilnega ogljeno-kislina, natrona, lithiona je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamni v žolodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-riji, brahoru, zlatenici, žolodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.
Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani. (349-14)

Roks & Drops,
metinke (melisence)
in vse druge trgovinske in fine sladčice
izdeluje
FRANC ŠUMI,
Kongresni trg št. 13 (pri Fischerji) v Ljubljani. (292-12)

Št. 16.412. (751-1)
Razglas.
V zmislu §. 37 obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887, št. 22 dež. zak.) podpisani magistrat naznanja, da bodo proračuni za 1888. leto
1. o mestni blagajnici,
2. o mestni ubožni zakladi,
3. o ustanovnih zakladah in
4. o zakladi meščanske bolnice
od 12. do 26. t. m.
v magistratnem ekspeditu občanom razgrnjeni na vpogled in da v tem času vsak lahko svoje opazke v njih navede.
Mestni magistrat Ljubljanski,
v 10. dan oktobra 1887.

Dobro istrsko vino,
stare in nove, dobi se pri gospodu **KA VŠEK-u** v Šiški po primernih cenah. — Za naročila se priporoča
(735-2) **Jakob Bolč.**

Prodaja gozdnih sadik.
Sto tisoč prav lepih 2, 3 in 4 leta starih smrek, mecesnov in črnega bora je iz lastne drevesnice prodati. Ker se bo stara drevesnica opustila in nova naredila, je cena od prejšnjih let zdatno znižana. — Sadike dobite pri
(743) **Andreji Rovanu na Colu nad Vipavo.**

Izvrstni prosekcar
v obilni meri se dobi pri
Matiji Cibic-u na Proseku h. št. 81.
Kdor želi res dobre kapljice, naj se potru-di le-sem. (738-2)

Dva živinska semnja,
vsako leto, 1. majnika in 18. oktobra, sta z odlokom visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 26. prosinca 1887. leta št. 11.565
na Bohinjski Bistrici
dovoljena.
Slavno občinstvo se na prvi semenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni udeležbi. (693-5)
Županstvo na Bohinjski Bistrici,
dne 24. septembra 1887.

500 mark v zlatu.
če **Grolloch-ova obrazna orème** (Crème Grolloch) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrce, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grolloch v Brnu** (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo **Ed. Mahr, parfumer.** (741-1)

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno uplivajoče pri vseh boleznih želodca.
Neprekosljivo pri pomanjkanju slasti do jedi, slabem želodcu, smrdelci sapí, napenjanju, kislem podiranju, koliki, žolodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pismo ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnusju in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranju ali zabasanju, preobloženju želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr. Glavno zalogo ima lekar **KAROL BRADY v Kromerizu** (Moravsko). Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.
Pristne v skoro vseh lekarnah.
SVARILo: Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti radeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek-a v Kromerizu**.
Pristne imajo: **V Ljubljani**: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — **V Postojini**: lekar Fr. Baccaricchi. — **V Škofji Loki**: lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici**: lekar Aleksander Roblek. — **V Rudolfovem**: lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — **V Kamniku**: lekar J. Močnik. — **V Črnomlju**: lekar Jan. Blažek. (739-1)

V Zvezdi, MARIJA DRENIK. V Zvezdi,
v hiši „Matice Slovenske“. v hiši „Matice Slovenske“.
Predtiskarija.
(29-41)
Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Trakovi za vence. Harlandska preja.
Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.
Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.